

כוינו
נכיו!

בנק דיסקונט
לישראל
בע"מ

ישראלים ביפאן. גירי חלדי, שחקן הפועל פתח תקוה, ערב צאתו את יפאן, בחברת צעירה ישראלית השהה ביפאן זה שלוש שנים. הצעירה, בתו של סוחר ישראלי מצליח, קיבלה את

הוא אמר בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים שקוריאה מעוניינת בקשירת יחסים דיפלומטיים עם ישראל, במידה שישאל תגי לה נכונות לכך. נזי
טייפון מעק טוקיו. הטיסה מסיאול לטוקיו אורכת כשלוש שעות. כשהיינו ב" אויר, במרחק של שעה מטוקיו, השתתק לפתע אחד ממנועי המטוס. רק בועז קאופמן הבחין בכך, והוא הודיע על כך בבהלה לש" אר החברה. נבונות. החברה נעשו לבנים כמו סיד, וכל אחד השאיר כבר צוואה אצל ה" שני למקרה שהוא יסאר בחיים. המטוס התי נדנז קצת. 50 הדקות חלפו כמו 50 שעות, אך לבסוף נחתנו בשלום.

כשהגענו לשדה התעופה של טוקיו, מ" המפוארים בעולם, הודיעו לנו על התקר" בותו של טייפון. עמדנו בגשם עד שתריסר צלמים 'גמרו לסנור אותנו.
באנו ליפאן בדיוק בערב ראש השנה. ל" מחרת חילקו אותנו בין בתי המשפחות ה" יהודיות במקום, ויחד התפללנו בבית הכנסת של היהודים האירופאים. היהודים ביפאן הם עשירים מאוד, רובם פליטים משנחאי. ב" עניניהם, אדם שיש לו מיליון דולאר אינו נחשב עדיין לאמיד. גם הישראליים שם מצליחים מאוד בעסקים.

אחרי החג התגוררנו במלון הילטופ. ל" חברה היה קצת מוזר להסתגל למנהגים היפאניים. כשבאנו למלון יצאו לקראתנו המשרתות, השתחוו כמנהג המקום. החברה ממלבת לא הבינו מה הולך והתחילו לצחוק. זה העליב מאוד את היפאניות החמודות. לקחו אותנו קצת לראות את העיר. טוקיו ממש סינורה אותנו. כלילה יש בה יותר אורות ומוזיקה פירסומת רעשניות מאשר בניו יורק. נהגי הטקסי שם הם ממש מת אבדים. אין אצלם צד שמאל או צד ימין, והם טסים במהירות מטורפת.

ביקרנו בקבארט, אחד הגדולים בטוקיו. ישבנו ליד שולחנות והתבוננו בתוכנית, ש" אינה נופלת מאלו המוגשות בפאריס או ב" קופנהאגן. הצטרפו אלינו כמה נערות יפא" ניות, שכל תפקידן להנעים לאורחים את הישיבה במקום. בפנים, הן עושות את הכל. אולם לעולם לא תסכמנה לצאת עמך החוצה.
הבחורות עושות הכל. למחרת ה" יום התרחש הדבר הנפלא ביותר שבחיי ה" חברה. הומינו אותם למקום שנקרא טוקיו אינטן ניווה, שאינו אלא בית מרחץ תורכי. נערות לבושות כבגדיים ביקני לקחו אותם לידים, רחצו אותם, עשו מסג' בגופם ואף ניגבו אותם. כשאמנון מורתי ונהרי סרבו בכל תוקף להתפשט, היו המסגיטיות מוכ" רחות להשתמש בתרגילי גיורו כדי להפי שיטם בכות. אחד החברה ניסה לפחות ל" הסתרק לבדו. המארכת שלו נעלבה גורא, היכתה אותו והחלה לטרקו בעצמה. החברה יצאו משוגעים לגמרי.

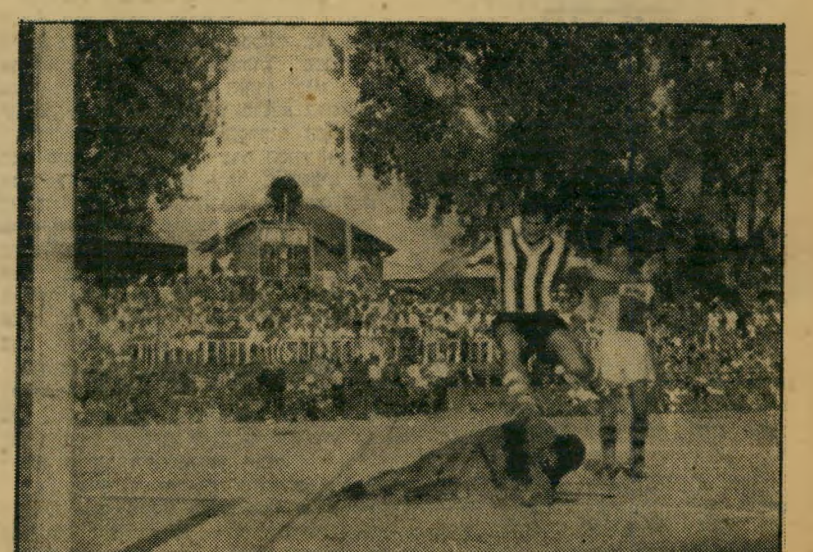
לצערנו, שלי ושל גירי חלדי, לא יכולנו להמשיך יותר במסע תענוגות זה. נפרדנו מהם ברכבת לאוסקה, שם ניצחו את הקבוצה המקומית בתוצאה 0:6.

ישראל 1:2 במשחקי הונגריה וזכתה כאלופת אסיה. חברה מצטיינים במהירות וזריזות, והתלוז המרכזי שלהם, שון זין מום, יכול לשחק בכל קבוצה אירופית.
ימנים יהודים. הקוריאנים היו ב" כושר מצויין, לא יכולנו לעמוד בפני מהי" רותם. היינו עייפים. ובכל זאת ניצחנו אותנו רק 1:3. הקהל היה מאוד הוגן. את השער היחיד לזכותנו הבקיע בועז קאופמן, ממכת 11. הוא הצליח להוציא את הכדור מידי השוער ורק עמו לעבר ה" שער; אולם המגן תפס אותו ברגליו.
יומיים אחרי כן שיחקנו נגד נבחרת ה" מרינס של הצבא הקוריאני, על אותו מגרש. היתה זו קבוצה חלשה בהרבה מהקבוצה ה" ראשונה. הגול הראשון היה דווקא לזכותם. ויסקר יצא מהשער וגילגל כדור על הארץ. הכדור הגיע למרחק 40 מטר, לרגלי הקיצוני שלהם, והוא בעט לעבר השער. במקום היה המגן מנחם שפירא, והיינו בטוחים שהוא יוציא את הכדור החוצה. אולם הוא הכניס אותו בראש לשער. בהמשך המשחק הצ" לחנו לנצח בשיעור 1:4.

המשחק האחרון נערך נגד אותה הקבוצה ששיחקה נגדנו ראשונה. הפעם היא הופיעה בשם נבחרת קוריאה, ובמודעות היה כתוב שהיא משחקת נגד נבחרת ישראל. זה לא שינה. התוצאה היתה כמו במשחק הראשון — 1:3, לשקאופמן מבקיע שוב את שער הכבוד.

אחרי המשחק ערכו לנו כמה קבלות פנים. החברה ערכו ביקור בפרלמנט ה" קוריאני, ונתקבלו אצל יושבי ראש הפרלמנט.

הביאו רב מיוחד מפירל הרבור שבפיליפינים. הרגשנו את עצמנו כמו בבית. **שירים זריזים.** בשבת נערך משחקנו הראשון על אדמת קוריאה. הכדורגל במדינה זו הוא די טוב, אולם כסיאול אין אפילו מגרש-שא אחד. רק עכשיו הם מתחילים לבנות איצטדיון ענק, כמו ברמת-גן. קבר צתנו היא קבוצת הכדורגל הורה השניה שהגיעה לקוריאה. לפנייה ביקרה כאן רק קבוצת האול סטארס האמריקאית. משום כך עשו לנו רעש גדול בעתונים, וקיבלו אותנו כפי שלא קיבלונו בשום מדינה אחרת. מובן שהציגו אותנו כנבחרת הכדורגל של ישראל, והעתונים כתבו המון שטויות עלינו. עתון אחד כתב ששיחקנו בכל אירופה, באנגליה וברוסיה אמריקה, ושכל המשחקים הפסדנו רק במשחקנו נגד אוסטריה. למשחקנו הראשון באיצטדיון של סיאול, שהוא מגרש חול המיועד בעיקר למשחקי בייסבול, באו כ-35 אלף איש. יכולת הקיבול של מגרש זה היא רק 15 אלף איש. שאר ה-20 אלף הצטופפו זה על זה, ישבו על הגגות ועל העצים. אפילו במגרש עצמו. לפני המשחק נערך טקס שלם. הניפו דג לים, ניגנו את ההימנונים, וחלו על שלושה שחקנים משלנו מקלעות של פרחים. בכבוד הכי גדול זכה גירי חלדי. בעוד שבדוגיה היתה ההצלחה הגדולה ביותר בחלקם של החברה השחורים ממחנה יהודה, הצליח גירי בקוריאה בשל דמיונו לגיימס דין. הטקס נמשך 25 דקות, והרגליים כמעט נרדמו. נגדנו שיחקה למעשה נבחרת קוריאה, אותה קבוצה שלפני שנה ניצחה את

על הראש. בועז קאופמן, החלוץ המצטיין של הפועל פתח תקוה, קופץ מעל ראשו של השוער הקוריאני, במשחק נגד נבחרת המרינס הקוריאנים, שהסתיים בניצחון הפועל 1:4. המגרש הוא האיצטדיון העירוני של סיאול ואינו טוב יותר מהמגרשים הרגילים בארץ.